

nu, som Venstre gerne vil iværksætte for at sikre en bedre hjemmehjælp og en bedre anden omsorg for de ældre, sådan som man foreslog og stemte for her for 2 timer siden.

Grunden til, at jeg spørger, er selvfølgelig, at nu har vi her en lejlighed til at komme med nogle præciseringer. Det kan godt være, at de forslag, der foreligger, ikke sådan lige ord til andet er det, som Venstre kunne ønske sig, men så kan man jo stille ændringsforslag til det, hvis det var sådan.

Men hvad er det for nogle konkrete forslag, konkrete tiltag, som Venstre vil sætte i værk her og nu for at følge op på den vedtagelse, som de foreslog og stemte for her for et par timer siden?

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Man skulle ikke tro, fru Jette Gottlieb havde hørt min ordførertale. Jeg trak jo nemlig op, at hvis kommunerne udnyttede hjemmehjælpens arbejdstid noget mere effektivt, end de gør – Esbjerg Kommune siger f.eks., at det kun er 49 pct. af tiden, der bliver brugt effektivt i hjemmehjælpen – hvis man bare kunne hæve effektiviteten med 20 pct., ville der jo være en væsentlig tids- og beløbsgevinst, og der behøves ingen nye lovtiltag for at ændre de ting.

Derudover taler vi meget om udlicitering: sæt pris på opgaven, få mere valgfrihed. Det var ret interessant at opleve formanden for Kommunernes Landsforening sige, at man efter nogle forsøg i to områder i Odense Kommune, hvor der havde været frit valg for de ældre, om de ville have private eller offentlige firmaer, nu var gået over til det generelt over hele kommunen, og at tilfredseshedsgraden var stigende.

John Vinther (KF):

Det Konservative Folkeparti har med bekymring fulgt udviklingen gennem den senere tid, hvor en række – heldigvis få – kommuner tilsyneladende har gennemført generelle nedskæringer i hjemmehjælpen til de ældre og dermed efter vores opfattelse har tilsidesat lovens krav, hvorefter visitation af hjemmehjælpen skal tage sit udgangspunkt i en konkret og individuel vurdering af det enkelte menneskes behov.

Det Konservative Folkeparti er stærkt optaget af at sikre, at vore ældre medborgere får en anstændig alderdom, og derfor kan og vil vi naturligvis ikke acceptere, at en række kommuner

ikke lever op til de forpligtelser, der følger af loven.

De to forslag fra henholdsvis CD og SF, som vi nu behandler, har den samme positive målsætning; men jeg er også nødt til at sige, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke har den helt store tro på, at de tiltag, som CD og SF foreslår, nødvendigvis er de rigtige.

Hvis man følger SF's forslag, er der jo ingen sikkerhed for, at hjemmehjælpen kvalitativt bliver bedre på nogen måde. Der er ingen sikkerhed for, at den enkelte får lige præcis den ydelse og det niveau, som den pågældende har behov for. Hvis man ikke i videre udstrækning, end det i hvert fald sker i SF's forslag, definerer, hvem det er, der har krav på hvilke ydelser, kunne jeg godt frygte, at SF's forslag i virkeligheden blot fører til, at man får tilbudt en mængde opgaver, som der i mange tilfælde ikke vil være behov for hos den enkelte, og det vel at mærke uden at den enkelte ældre af den grund vil opleve et løft i kvaliteten.

CD foreslår, at omfanget af hjemmehjælpen skal fastsættes i et samråd mellem den ældre, kommunen og den ældres egen læge, og det er jo umiddelbart en besnærende idé, må jeg sige. Men den er ikke ganske uden problemer. Helt overordnet er der i hvert fald det problem i det, at man med en sådan ordning jo ikke får overensstemmelse mellem den myndighed, der træffer en beslutning, og den myndighed, der skal afholde udgiften i forbindelse med beslutningen; men det er nu en mere overordnet og principiel betragtning.

Det problem, jeg synes først og fremmest er til at få øje på, er lægens rolle. Hvis lægen forfalder til altid at kæmpe for mest mulig hjemmehjælp til den ældre, kan jeg ikke se, at et sådant samråd er fornuftigt, og hvis lægen gør det modsatte, nemlig indgår – om jeg så må sige – i en saglig drøftelse, kan lægen med en vis ret klandres for ikke at varetage den ældres interesser. Det forekommer altså, at der er en indbygget konflikt i en sådan samrådsmodel, og jeg forventer ikke, at CD i dag kan redegøre nærmere for, hvordan man kan undgå den interessekonflikt; men det kan vi jo bruge udvalgsarbejdet til at se nærmere på.

SF's forslag og i en vis udstrækning også CD's forslag tager udgangspunkt i, at det skulle være nødvendigt at omformulere den nuværende lovbestemmelse, således at det præciseres, at de ældre har et retskrav. Jeg forstår godt meningen, og jeg forstår også godt hensigten, men